

PROF. DR. TECHN. HABIL. BAURAT H.C. BÖLCSKEY ELEMÉR PÉTER 70. SZÜLETÉSNAJÁRA

Bölcskey Elemér Péter 1947. június 5-én született Budapesten. A szerkezetépítés iránti érdeklődést a szülői házból hozta megával. Építőmérnöki tanulmányait az 1965- 1970 években végezte a BME-n. A bécsi Műszaki Egyetemen (TU Wien) 1978-ban szakmérnöki képzettségre tett szert. Dr. techn. fokozatot szintén a TU Wien-en nyert. A mai soproni Nyugat-

magyarországi Egyetemen 1988-ban szerzett további doktori címet. 1995-ben ugyanott habilitált. Ezt a TU Wien 1999-ben nosztrifikálta. Több más tudományos cím mellett a gyakorlati mérnöki tevékenységhez kapcsolódó szakmai elismerésben részesült, így 2007-ben az osztrák szövetségi kancellár által adományozott tiszteletbeli építési tanácsosi rangban.

Mérnöki tevékenysége igen gazdag. E helyen munkája főbb pontjait soroljuk fel. 1972-ig Budapesten dolgozott mélyépítési tervezésben. 1972-73-ban. a bécsi Ostrowski magasépítési cég mérnöke volt, 1973-79-ig a Lukele tervező irodában projektvezető. Ezalatt 1973-75-ig közreműködött a bécsi és alsó-ausztriai körzet nagylétesítményei szerkezeti ellenőrzésében. 1976-tól önálló projektvezető jelentős építményeknél. közöttük volt pl. a bécsi munkáskamara és az általános kórház épületeinek bővítése, ill. rekonstrukciója.

1979 évi tevékenysége volt a schönbrunni állatkert madárpavilonja újjáépítése, a mariazeili drótkötélpálya-oszlopok alapjai, több ipari és magasépítési szerkezet felújítási terve. További tervezések: Irodaházak és ipari csarnokok modernizálása, a TU Wien laboratóriumi épületei átépítése, a bécsújhelyi bírósági épület felújítása és bővítése.

Kutató és szakértői munka a tartószerkezeti tervezés terén: Fa-beton öszvérszerkezetek ékelési rendszerei. Faanyagú épületszerkezetek tervezési eljárásai (az osztrák épületkarbantartó szövetséggel együttműködve).

Épületfizikai és alkalmazott építőanyag-kutatásai közül a betonjavítási módszerek kidolgozását említjük meg.

Nagy élelmiszer-üzletlánc épületei, mélygarázsok Bécsben és környékén, felsőausztriai mezőgazdasági silók, St. Pölten-i harangtorony, a bécsi Collegium Hungaricum hegesztett acél kupolája rekonstrukciója, északausztriai támfalak, templomok felülvizsgálata, rekonstrukciója, varsói üzletközpont és irodaház felújítási terve sorakoznak munkái közé.

Oktatási munkája is sokrétű. a TU Wien-en. 1979-től tanársegéd, 1985-től adjunktus. Az Anyagismereti és Anyagvizsgálati Intézetben. 1984-től megbízást kapott előadásokra és gyakorlatokra Építőanyagokból. 1991-től docens az Építőanyagok, épületfizika és tűzvédelem intézetben. Előadásokat tartott több más egyetemen (Dortmund, Weimar, Budapest, Sopron, Pozsony, St. Pölten stb.) 1999-től. rendkívüli egyetemi tanár a TU Wien-en, a magasépítési és építéstechnológiai Intézetben, az építőanyag kutatási, anyagvizsgáló és tűzvédelmi laboratórium vezetője lett. Tanított más felsőoktatási intézetekben így Kremsben előadott az építéstechnika, újjáépítés és városfelújítási témakörben, 1991-től vezetett kollégiumot vendég professzorként.

A New Design University Műszaki Karán. 2008 nyaratól színpad- és zsinórpadlás- építés mechanikája studiumokat vezetett, továbbá oktatta a statika, valamint vasbeton-, acél-, faépítmények, valamint városrendezés, műemlék-szerkezetek és alkalmazott matematika és mechanika tárgyakat.

127 publikációja jelent meg. Ezek szakterületei: betonjavítás és, alkalmazás, tartószerkezeti tervezés, (vasbeton és fa tartószerkezetek,) épületfizika, tűzvédelem – mérnöki módszerek, anyagvizsgálat, műemlékvédelem.

A felsorolás teljességre, részletes magyarázatra nem törekedhetett. A leírtakból kitűnik azonban, hogy a most 70. évét betöltő kollégánk az építőanyagok, - főként a betonok - és a mérnöki létesítmények – legnagyobb részben vasbeton szerkezetek – terén igen széles körű gyakorlati munkát végzett. Tudományos munkája az építés és a fenntartás jó minőségét és gazdaságosságát szolgálta. Ugyanezt mondhatjuk el a bécsi műszaki egyetemen és más intézményekben végzett oktató munkájáról is.

Szívesen írtuk le, hogy Bölcskey Elemér Péter professzor milyen értékes szolgálatot tett nyugati szomszédainknak. Úgy érezzük, mindezek alapjainak a közvélemény elismeréssel adózik, azaz az iskoláknak, nem utolsó sorban a Budapesti Műszaki Egyetemnek, és az ünnepelt magyarországi gyökereinek, ahonnan tudása és munkaszeretete eredt. Külön öröm számunkra a hazai kollégákhoz, intézményekhez, köztük a **fib** Magyar Tagozatához fűződő – számunkra értékes – kapcsolata.

Az ünnepi alkalomból jó egészséget, kellemes, hasznos időtöltést, magánéletében sok örömet kívánunk.

T. G.

FÖLDI ANDRÁS 75. SZÜLETÉSNAJÁRA

Földi András Budapesten született 1942. július 8-án. Szakmáját a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat technikusaként kezdte, 1960-65 között, majd 1965-től az Uvaterv dolgozója. Időközben elvégzi a Műegyetem építőmérnöki karát, és 1969-ben diplomát szerez. Végigjárja az Uvaterv ranglétráját, tervezőmérnök, majd irányítótervező, később osztályvezető, majd az 1996-os kiválásáig irodaigazgató helyettes. Az MSc Kft. alapító tagja, 2015-ig ügyvezető igazgatója.

1978-ban acélszerkezeti szakmérnöki diplomát szerez. Fő szakterületei az acél és vasbeton szerkezetű közúti hidak, vasúti hidak, ipari létesítmények, hírközlési tornyok és szerkezetek tervezése, statikai felülvizsgálata, korszerűsítése, átalakítása és tervezői művezetése.

Legjelentősebb saját tervezésű munkái a pécsi közúti felüljáró monolit vasbeton szakasza, szolnoki Rékasi- és Kolozsvári úti felüljárók állványai, a budapesti, szentesi, kabhegyi TV-tornnyok, Lakihegyi, marcali Petőfi KH antennatornyok, Budapesti Egységes Rádiótelefon Hálózat központi Száva utcai tornya, kelenföldi, újpesti, kispesti és dorogi kikötött acélszerkezetű erőmű kémények.

Az Uvaterv osztályvezetőjeként irányította többek között az Erzsébet-, Szabadság-, és Lánchíd felújítását, a Bajai Duna-híd szélesítését, a Déli összekötő vasúti Duna-híd III. szerkezet engedélyezési és tendertervének készítését.

Az MSc Kft. az ő ügyvezetősége alatt készítette el többek között a Szekszárdi Sió-, a Simontornyai Sió-, a Kunszentmártoni Körös-, a Zalaegerszegi Zala-, és az Újpesti Duna- vasúti hidak terveit, a Ferdinánd híd átépítési terveit, a szegedi-, és szolnoki Tisza-hidak, az Árpád híd, a Szabadság híd, a Margit híd a Lánchíd felújítási terveit, a Kispesti kémény-, a BM/ORFK Hármashatárhegyi, Galyatetői és Kabhegyi tornyainak rekonstrukciós terveit.

Tagja a Magyar Mérnöki Kamarának, a **fib** magyar tagozatának. 2007. és 2013. között elnökségi tagja a MAGÉSZ Magyar Acélszerkezeti Szövetségének. 2003. és 2011. között elnöke a KTE Mérnöki Szerkezetek Szakosztályának. A Jáky díj és a Széchenyi emléklapett tulajdonosa, a KTE örökös tagja. 2015-ben megkapta a MMK Tartószerkezeti Életműdíját.

Aktív résztvevője a szerkezetépítési közéletnek, számos szakmai ankét szervezője. Ezek közül is kiemelkedik az Erzsébet híd Centenáriumával kapcsolatos tudományos ülés-sorozat és kiállítás megszervezése.

Tisztelettel köszöntjük 75. születésnapja alkalmából. D. Gy.

DR. TÓTH ZOLTÁN 75. SZÜLETÉSNAJÁRA

Dr. Tóth Zoltán 1942 július 21-én született Lébényben. A győri Révai Miklós gimnáziumba (1956-58), majd a mosonmagyaróvári Kossuth Lajos gimnáziumba járt (1958-60), és ott is érettségizett 1960-ban.

Egyetemi tanulmányait az Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetemen folytatta, ott szerzett mérnöki oklevelet a hídszakon, jeles eredménnyel.

1967-68-ban a BME Építőanyagok Tanszéke által szervezett Építőipari minőségvizsgálat c. szakmérnöki oktatásban vett részt, ahol 1970 január 14-én kapott építőipari minőségvizsgáló szakmérnöki oklevelet.

1974-ben megszerezte az egyetemi doktori címet, lemezvázás szerkezetek alakváltozási és feszültségi állapota c. doktori értekezésével. Az értekezés olyan számítási módszer kidolgozásával foglalkozott, amely alkalmas bármilyen igénybevételű és elrendezésű lemezvázás épületek (főleg előregyártott paneles épületek) alakváltozási és feszültségi állapotának meghatározására.

1994-ben a műszaki tudományok kandidátusa fokozatot szerzett Közúti hidak korróziós fáradása c. kandidátusi értekezésével. A disszertáció foglalkozott a szerkezeti anyagok, főleg a betonacél, fáradási folyamatával, ezen belül a folytonosság hibák fáradásra gyakorolt hatásával. Ilyen a

közúti hidaknál a vasbetéteken a kloridok okozta lyukkorrózió. Az így keletkezett hibák továbbterjedését a törésmechanika tételeinek alkalmazásával szimulálja. Új módszert dolgozott ki a képlékeny tartományra is kiterjesztett kontúrintegrál meghatározására, a felületi kör alakú korróziós károsodás feltételezésével.

Első munkahelye a Beton és Vasbetonipari Művek Lábatlani Gyára volt, ahol minőségellenőrzési osztályvezetőként tevékenykedett (1965-68). Utána a Győr-Sopron megyei Állami Építőipari Vállalat Házgyarában dolgozott, először minőségellenőrzési osztályvezetőként (1968-69), majd technológiai és szerkezettervezői osztályvezetőként.

Ezen gyakorlati ismeretszerzés után került az Építőipari és Közlekedési Műszaki Főiskola Hídépítési Tanszékére, majd a főiskola jogutódjaként a Széchenyi István Egyetem Szerkezetépítési Tanszékére, ahol először főiskolai adjunktus (1971-77), főiskolai docens (1977-94), majd főiskolai tanár (1994-2012) volt. Innen vonult nyugdíjba 2012-ben.

Elsősorban oktató és kutató volt. Fő tantárgyai a vasbeton szerkezetek és hídépítés volt, de oktatta a tanszék szinte valamennyi tárgyát. Kilenc főiskolai, illetve egyetemi jegyzetet írt. Tudományos munkássága során elsősorban gyakorlati (alkalmazott) tudományos problémákkal foglalkozott. Eddig 48 tudományos publikációja jelent meg és két könyvrészletet írt. Előadásokat tartott hazai és nemzetközi konferenciákon. Gazdag volt szakértői tevékenysége is. Sok híd fővizsgálatát

végezte el, és több híd felújítási, megerősítési, szélesítési terveinek elkészítésében, vagy irányításában vett részt. Szakértői, illetve tervezési tevékenységét nyugdíjba vonulása után is folytatta.

Szabadalmi: (1)

Talajfelszín alatti műtárgy és eljárás, valamint ducolat annak kialakítására. Lajstrom-szám: 179213 (Társszerzőkkel); (2)

Eljárás hídszegél, vagy járda szigetelésére, és mechanikai hatásokkal szembeni védelmére szolgáló szerkezet készítésére. Lajstrom-szám: 20578. (Társszerzőkkel).

Széleskörű volt közéleti szereplése is. A Főiskolán intézeti igazgató helyettes (1981-90), közben intézeti igazgató (1984), tanszékvezető (1983-91), menedzser főigazgató-helyettes (1989-94) volt.

A Közlekedéstudományi Egyesület Mérnöki Szerkezetek Szakosztály vezetőségi tagja 2010-ig, az Építéstudományi Egyesület győri csoportjának vezetőségi tagja, a Győr-Moson-Sopron megyei Mérnöki Kamara alelnöke (1998-2002), és a **fib** Magyar tagozatának tagja.

Kitüntetései, elismerései: Közlekedési Minisztérium (1985), Építésügyi És Városfejlesztési minisztérium (1986), Oktatási Minisztérium (1988), Kiváló Munkáért kitüntetés, Közlekedéstudományi Egyesület aranyjelvény (1990), Építéstudományi Egyesület Alpár-érem (2002), Közlekedéstudományi Egyesület Jáky József-díj (2003).

Jó egészséget és sok sikert kívánunk további munkájához.

B. L. Gy.

DR. TÓTH ERNŐ 80. SZÜLETÉS NAPJÁRA

Dr. Tóth Ernő 1937. június 28-án született. A Székesfehérvári Közúti Igazgatóságon és a Közlekedési Minisztériumban és háttérintézményeinél töltött aktív évtizedek után, mint a Hídosztály vezetője ment nyugdíjba 1998-ban, de nem vonult nyugalomba, hanem azóta folyamatosan dolgozik tanácsadó szakértőként, az Országos Közúti Főigazgatóság, az UKIG, majd a Közlekedésfejlesztési

Koordinációs Központ Hídosztályán.

Az utóbbi öt évben a szokásos napi feladatok (egyeztetések, hídtervek zsűrizése stb.) mellett intenzíven foglalkozott könyvírással, ill. szerkesztéssel. 2007-ben kollégáival együtt írta „Hídjaink a római örökségtől a mai óriásokig” c. könyvet, mely később német és angol nyelven is elkészült. Folytatta a megyei hídkönyvek sorozatát, Nógrád és a számára különösen kedves Veszprém megyével. A Vas megyei hidakkal – pénzügyi

lehetőségek hiányában - sajnos csak a kézirat elkészítéséig jutott el.

2009-ben, az 50. hídmérnöki konferenciára elkészítette az 1962 óta tartott konferenciákról szóló könyvet, továbbá a „Duna-hídjaink” c. kötetet. Ebben nemcsak az egyes hidak története található, hanem különböző érdekességek, minden eddigienél bővebb életrajzi gyűjtemény és irodalomjegyzék is.

Részt vett a „Duna-hidak a Fekete-erdőtől a Fekete-tengerig” c. könyv készítésében, melyben – a többi könyvhöz hasonlóan - Gyukics Péter fotói mutatják be a hidakat.

Buzdítására dr. Balázs György monumentális könyvsorozatot állított össze az építőmérnökökről és munkásságukról, ebben a munkában részt is vett. 2011-ben dr. Seregi György Margit hídról írt könyvét lektorálta.

Igyekszik könyveit és írásait rendezni, tapasztalatait, javaslatait használható állapotban átadni. E tevékenységéhez jó egészséget kívánunk.

T. H.

DR. WINDISCH ANDOR 75. SZÜLETÉSNAAPJÁRA

A **fib** Magyar Tagozata tisztelettel köszönti Windisch Andort e jubileum alkalmából. Sok tagtársunknak volt kollégája, oktatója, túlzás nélkül mondhatjuk, segítő társa, ill. tanítómestere. Nevét a vasbetonszakma köreiből (**fib**=CEB+FIP, ACI) világszerte ismerik. Folyóiratunk hagyományai szerint az ünnepelt kollégánkhoz intézett köszöntésen kívül olvasóinkkal ismertetjük a jubiláns szakmai életútját.

Windisch Andor munkássága olyan sokrétű, hogy esetében ez a köszöntés az átlagosnál hosszabb. Köszönjük olvasóink szíves figyelmét.

1942. szeptember 10-én, Budapesten született sokgyermekes családban. Szülővárosa József Attila gimnáziumának kitűnő diákja volt – meghatározó módon igen jó iskolatársak között. 1960-65-ben végezte szerkezetépítő mérnöki tanulmányait. Az ÉKME kitűnő minősítésű oklevélben részesítette, és diplomáját is kapott.

1965-ben Bölcskei Elemér egyetemi tanár előterjesztésére tanársegéd lett az ÉKME, 1968-tól BME Vasbetonszerkezetek tanszékén, ahol 1974-ben adjunktussá nevezték ki. Közben, 1965-66-ban egy évig az Ipartervben dolgozott Gnädig Miklós és Kollár Lajos mellett. A BME 1975-ben avatta műszaki doktorrá. 1980-ban szerzett mérnöki matematikai szakmérnöki oklevelet. A műszaki tudomány kandidátusa (PhD) tudományos fokozatot 1993-ban nyerte el az MTA-n. Értekezéseinek témáit vasbeton hidak statikája, ill. a vasbetonelmélet tárgyköréből választotta.

1971-ben három hónapos ösztöndíjat kapott olasz egyetemeken, 1978-ban hathónapos franciaországi ösztöndíjban részesült. Tevékenysége szakmai szervezetekben sokrétű. 1975-től 1983-ig: az MSZH beton szabványosítási bizottságának titkára. 1980-tól a CEB „Tapadás” munkabizottságának tagja. 1982-83-ban az ÉVM hivatalos építésügyi szakértője. 1984 előtt - részben társszerzőként írt – publikációi, folyóiratcikkek, egyetemi jegyzetek, könyvrészlet, konferencia-kiadványok hazánkban, ill. külföldön jelentek meg.

A tanszék majdnem összes tárgyának oktatásában részt vett. Példamutató oktató volt. Igen sokat tett a tantárgyak fejlesztéséért. A hallgatók tisztelték és szerették. Tanújelét adta annak, hogy a jó hallgatók nem azt a tanárukat kedvelik, aki engedékeny, hanem akitől sokat lehet tanulni. Sokat tett a hallgatókért. Mindig nyújtott konzultációs lehetőséget, vezetett TDK-t, részt vett a hallgatók kulturális- és sport-rendezvényeinek szervezésében.

Felkészültsége, ötletessége, anyagismerete. kitaratása vitte sikerre kísérleti munkáit. Megbízhatósága, mérnöki érzéke biztosítotték volt a tanszék szerkezetvizsgálati, tervezési és tervellenőrzési munkái terén.

Windisch Andor az egyetemünkön töltött csaknem két évtized alatt a jó tanszéki csapat egyik legkiválóbb tagja volt. Fegyelmezett volt a munkában, baráti az emberi kapcsolatokban. A szó nemes értelmében igazi egyetemi ember volt. Emberi kiválóságát, az alma mater szellemét ismereteink szerint élete megváltozott szakaszába is magával vitte.

1984 elején magánéleti körülményeinek folytán Németországba költözött. Mind nyelvtudása, mind széles szakismerete

lehetővé tette, hogy a vasbeton területén szinte töretlenül folytassa tevékenységét. 1984-től 1987-ig a Stuttgarteri Műszaki Egyetem Institut für Werkstoffe im Bauwesen tudományos kutatója volt. 1987-től 1993-ig a München székhelyű DYWIDAG világcég kutatási és fejlesztési főosztályának főmunkatársaként dolgozott. Ennek kapcsán 1987-től 1990-ig az „elektrokémiai módszerek alkalmazása a betonacél korrózió elleni védelmére” kutatási program projektvezetői funkcióját töltötte be. 1992-től a cég vezető munkatársa.

1994-ben Gallus Rehm professzor mérnöki irodájában (München) lett irodavezető. Az iroda számos tervezési és szakértői munkát végzett. Ezek között volt pl. az olimpiai stadion kábellehorgonyzásai korrózió elleni védelme, barokk templomok állagvizsgálata, egyházi központ szerkezeti terve.

1994 végétől a DYWIDAG-Systems International „vasalási és feszítési rendszerek” produktmenedzsere, 1998-tól a műszaki fejlesztési osztály vezető helyettese, főmérnök, 2002-től a vasalási és feszítési rendszerekért felelős műszaki igazgató, 2004-től európai műszaki igazgató, a központi műszaki osztály vezetője. 2007 végén nyugállományba vonult. Külső szakértőként tovább dolgozott feszítési rendszerek továbbfejlesztésén. Koordinálta az európai műszaki alkalmassági bizonyítványok megszerzéséhez szükséges kísérleteket.

1994-től az elektrokémiai korrózióvédelmi módszerek nemzetközi szabványbizottsága német tagja. A **fib** IV. bizottság tagja, két riport társszerzője. A **fib** TG IV/1 „használati határlapok” munkabizottság tagja, a **fib** IX „vasalás, feszítőacélok és rendszerek” bizottság tagja. Publikációinak száma több mint 170. Cikkei magyar, német és nemzetközi folyóiratokban, konferencia és egyéb kiadványokban jelentek meg. Munkái a beton, a betonacélok, a technológia és a vasbetonelmélet széles körét fogják át.

2005-ben elnyerte a **fib** MT Palotás László-díját. 2012 óta a BME Hidak és Szerkezetek Tanszék címzetes egyetemi tanára. A BME-n diplomatervek konzulense, ill. bírálója, szemináriumok előadója, a **fib** MT kiadványaiban megjelentek írásai.

Mindez mutatja, hogy Windisch Andor híven őrzi kapcsolatait a hazai szakmai szervezetekkel és intézményekkel. Ahol csak megfordul, segíti fiatal magyar kollégáinkat. Ápolja a szakmai, és nem utolsó sorban baráti kapcsolatait, hajdani magyar tanítványaival, hazai kortársaival, sőt, amit nem tudunk eléggé magasra értékelni, az őt megelőző mérnökmenedzék tagjaival. Zeneszerető barátunkról szabad Vörösmarty Mihály szavaival mondanunk, hogy „bárhová juss, mindig hű rokon”. A sikeres életpálya bizonyítja, hogy a hazai gyökerek jók, értékesek, és tehetséggel, munkaszeretettel ezek híret eredményesen lehet elvinni a nagyvilágba. Számunkra pedig az a tanulság, hogy érdemes, sőt kötelességszerű fenntartani a szakmai és baráti kapcsolatokat azokkal a honfitársainkkal, akiket az élet világunk más területére sodort.

Kívánjuk, hogy kedves barátunk nyugdíjasként is gyümölcsöző aktivitásban éljen sokáig boldog magánéletében, kedve szerinti munkában. A **fib** MT vezetősége és tagsága bízik abban, hogy hű párjával sokáig, gyakran, jó egészséggel jön hazánkba, szülőföldjére, alma materéhez, ahol kollégái, barátai mindig tisztelettel és szeretettel fogadják.

T. G.

DR. TRÄGER HERBERT 90. SZÜLETÉSNAPJÁRA

A *fib* Magyar Tagozata tisztelettel és szeretettel köszönti folyóiratunk szerkesztőjét jubiláris születésnapja alkalmából.

Träger Herbert 1927, szeptember 16-án született. E nap kerek évfordulóit örömmel ünnepelte meg a kiváló szakember igen nagy számú tisztelője. A VASBETONÉPÍTÉS is szívesen adott helyt korábban az ünnepelt érdemeinek, munkája eredményei ismertetésének.

Träger Herbert iránti tiszteletből a Makadám Klubban összegyűltek barátai és volt kollégái 2017 szeptemberében. Ez jó lehetőséget nyújtott arra, hogy gazdag életútjára visszaemlékezessünk....

Tíz évvel ezelőtt akkori munkahelye, a Közlekedésfejlesztési Koordinációs Központ Híd Önálló Osztálya gondozásában megjelent egy kötet dr. Tóth Ernő és Hajós Bence szerkesztésében. E kiadványban közzétett 71 cikk képet adott az akkor 80 éves Träger Herbert munkásságáról.

Az itt rendelkezésünkre álló szűk hasábokon ezért ezúttal elterünk az elsősorban életrajzi adatokat ismertető köszöntéstől, csupán megkíséreljük, hogy néhány jellemző mozzanat felvilágosításával bemutassuk – főleg fiatal olvasóinknak – a nagy ívű pályát megtett mérnök szakmaszeretét, állandó aktivitását, a jobb, korszerűbb megoldásokra való törekvését, a szaktudás készséges átadását és mindennek az értékes eredményét.

Träger Herbert bizonyára nagyon sokat hozott magával középiskolájából, a budapesti, fasori Evangélikus Gimnáziumból. Ez az iskola – főként a természettudományok terén – nagyszerű alkotók, közöttük világnagyságok pályáját alapozta meg. E szilárd alapokra épültek Träger Herbert egyetemi tanulmányai. A budapesti Műegyetem II. világháború utáni „gyűjtő” mérnöki évfolyamának eminens tagja volt. Sok kiváló évfolyamtársa közül is kitűnt igen jó műszaki érzékével, a feladatok megoldásakor tanúsított páratlan gyorsaságával és megbízhatóságával, csodálatra méltó emlékező tehetségével, gondos rajzaival, a vizsgákon szabatos feleleteivel. Az akkor még nem szakosított mérnöki stúdiumok mindegyikében otthon volt, de már megnyilvánult a hídépítési szakterület iránti fokozott érdeklődése. Erre a hídépítéstani tárgyakat oktató Korányi Imre és Mihailich Győző professzorok is felfigyeltek. Träger Herbert 22 éves volt, amikor kezébe vehette jeles minősítésű mérnöki oklevelét.

Mintha már akkor predesztinált lett volna arra, hogy a Közlekedési Minisztérium Közúti Hídosztálya minden előző ranglétrát bejárt vezetőjeként olyan mérnöki nagyságok utódja legyen, mint – teljesség nélkül, abc-rendben felsorolva – Álgay Huber Pál, Beke József, Czekélius Aurél, Gállik István, Haviár Győző, Széchy Károly.

Träger Herbert 1950-től megszakítás nélkül dolgozott a Közúti Hídosztályon. 1963-tól volt az akkori kiváló osztályvezető, Apáthy Árpád helyettese és hű munkatársa, akitől 1973-ban vette át az osztályvezetői tisztséget, amit 1988-ig töltött be. Akkor vonult nyugalomba. Ez utóbbi azonban nem helyes kifejezés, mert a most 90. évét betöltő ünnepelt azóta is híven szolgálja hatalmas tapasztalatával, sokoldalúságával, fáradhatatlanságával, nyelvtudásával, a szakterület iránti odaadásával a magyar hídépítést, az általános építéstudományt, a nemzetközi kapcsolatokat.

E köszöntő valóban csak részleges felsorolást tesz lehetővé.

Träger Herbert hidakat tervezett, nagyon nagyszámú híd létesítésének, korszerűsítésének központi irányítója volt országosan. Jelentős részt vállalt a fővárosi hidak, közülük kiemelten az Erzsébet-híd sokrétű munkáiban. E tevékenységének kitűnő minőségét nehéz leírni, de a mennyiség is sokat mond. Amikor tisztelői egy térképet készítettek, és megjelölték azokat a pontokat, amelyeknél egy-egy híd áll, amely az ő munkáját is dicséri 95, 95 jelet számolhattunk meg. Kétségtelen, hogy e hidak léte, a lehetőségek adta minősége magán viseli Träger Herbert szaktudásának, gondosságának az ismérveit.

Meghatározó volt a hídszabályzatokban való közreműködése. Tevékenységének igen nagy szerepe volt a hegesztett acél hídszerkezetek, az előregyártott vasbeton híderedák, a szabadon szerelt és szabadon betonozott feszített vasbeton hidak, a korszerű alapozási rendszerek, a hídfenntartás és a közlekedés számára jelentős híd tartozékok fejlesztésében.

Példamutatásával, szabatos magyarázataival nevelte az őt követő mérnököket, a fiatal munkatársakat, s mindazokat, akikkel a tervező intézetekben, az építő vállalatoknál, hatóságoknál munkakapcsolata volt. A szakiskolai és felsőfokú oktatási intézmények – mind az oktatók, mind a tanítványok – sokat profitáltak munkájából. Könyvek, hazai és nemzetközi folyóiratokban közzétett cikkeinek sora, doktori értekezése gazdag tapasztalatait, tudományos értékű eredményeit öntötték írásos formába. Előadásaival, konzulensi munkájával, vizsgabizottságokban való részvételével emelte az oktatás színvonalát.

A hídmérnöki konferenciák szervezője és aktív résztvevője, nemzetközi szakmai fórumok előadója, számtalan tervezési pályázat, pályamunka, értekezés bírálója.

Minden tevékenységét az igényesség, a szabatosság, a célszerűség vezette. A produktum iránt volt szigorú, a közreműködők számára segítőkész. Nagy tudása, eredményei párosultak emberi jó tulajdonságaival. Számos hivatalos elismerésben részesült. A legfőbb elismerést azonban az a tisztelet és megbecsülés jelzi, amivel a szakterület művelői évtizedeken át övezték, mind a mostani évfordulójáig.

Sokat szólhatnánk nemzetközi szakmai szervezetekben végzett munkájáról. A IABSE-IVBH-AIPC (Nemzetközi Híd- és Szerkezetépítési Egyesület) hosszú időn át aktív tagja, 1998 és 2006 között a magyar csoport elnöke. Más szakmai szervezetekben is jelentős munkát végzett. Folyóiratunk olvasói számára el kell mondani, hogy az ünnepelt a *fib* elődjének, a FIP-nek értékes, aktív tagja volt, és ezt a *fib* MT köreiből folytatta.

Különös jelentőségű számunkra, hogy már tizenkét év óta szerkesztője a VASBETONÉPÍTÉS és a CONCRETE STRUCTURES folyóiratunknak. Szervező készsége, igényessége, éleslátása, kritikai érzéke, szabatossága nagyon nagy mértékben hozzájárul ahhoz, hogy folyóirataink jól szolgálják a hazai szakemberek tájékoztatását, és a magyar vasbetonépítés jó hírét keltsék a világban.

Hálásak vagyunk megbecsült tagtársunknak a *fib* MT javára végzett eddigi áldozatkész munkájáért, és reméljük, hogy sokáig örülhetünk segítségének, jó tanácsainak.

Mindezek jegyében kívánjuk, hogy az ünnepelt tartós jó egészségben őrizze lankadatlan munkakedvét, emellett élvezze a sokszorosan megérdemelt nyugalmat is, leljen sok örömet családjában körében.

B. L. Gy.